

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ - ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ στους ΟΤΑ

ΣΚΕΨΕΙΣ - ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΠΟΕ - ΟΤΑ

Η ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Η ανάγκη για ένα οργανωτικό Συνέδριο στον κλάδο *έχει προκύψει από καιρό ως απάντηση σε σοβαρά ζητήματα ενότητας - δυσλειτουργίας - αναξιοπιστίας δημοκρατίας και συλλογικότητας*. Προσπάθειες για αλλαγές έγιναν, αλλά απέτυχαν μέχρι σήμερα για διάφορους λόγους, και κυρίως γιατί η πλειοψηφία της Διοίκησης της ΠΟΕ - ΟΤΑ το απέφευγε.

Στο τελευταίο Συνέδριο (Μάιος 2001) αποφασίστηκε να προχωρήσουμε στην οργάνωση ενός οργανωτικού Συνεδρίου, χωρίς όμως να είναι ξεκαθαρισμένο το τι θέλουμε να λύσουμε, χωρίς μέχρι σήμερα να έχει γίνει μία σοβαρή προετοιμασία, χωρίς να έχουν μπει σε μια συλλογικότερη συζήτηση σε όλο τον κλάδο, οι άξονες αυτού του Συνεδρίου.

ΓΙΑ ΤΟ ΡΟΛΟ, ΤΗΝ ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΤΩΝ

Από τη γέννηση κιόλας των εργατικών σωματείων άρχισε και συνεχίζεται μια σκληρή πάλη για την ιδεολογική και πολιτική χειραφέτηση των εργαζομένων και των συνδικάτων τους.

Η κατάκτηση μιας τέτοιας χειραφέτησης ώστε να μπορούν να οργανώνουν τη δράση τους με βάση αποκλειστικά τα ταξικά τους συμφέροντα χωρίς παρεμβάσεις, η διαμόρφωσή των συνδικάτων σε μαχητικά διεκδικητικά εργαλεία είναι ακόμα ζητούμενο και αποτελεί ένα κεντρικό σημείο πάλης μέσα στο ίδιο το συνδικαλιστικό κίνημα.

Τα συνδικάτα, για να είναι πραγματικά αυτόνομα και ταξικά αυτοτελή, πρέπει όχι μόνο να έχουν μια τυπική οργανωτική αυτοτέλεια, αλλά και αυτόνομη λειτουργία βασισμένη αποκλειστικά στη δική τους συνδικαλιστική ζωή και τις διαθέσεις των μελών τους. Κανένας δε μπορεί να υποκαθιστά τα συνδικάτα στη δράση τους, κανένας δεν μπορεί να παίρνει αποφάσεις για λογαριασμό τους.

Σήμερα, μετά από μια βαθμιαία εξέλιξη τα περισσότερα συνδικάτα έχουν μετατραπεί σ' ένα "κοινοβουλευτικό" σώμα όπου τα μέλη ακούν και χειροκροτούν τους αρχηγούς των κομματικοπαραταξιακών μηχανισμών τους.

Μέσα και από αυτή τη διαδικασία, οι συνδικαλισμένοι ολοένα και απομακρύνονται από τη ζωή των συνδικάτων και η νέα βάρδια δεν έχει ούτε καν τυπική οργανωτική σύνδεση μαζί τους.

Έτσι η αποξένωσή τους από τους εργαζόμενους, οδηγούν τα συνδικάτα στην καθολική υποταγή. Η συναίνεση, η ταξική συνεργασία είναι η μεγάλη υπηρεσία που προσφέρουν πλέον στα συμφέροντα των καπιταλιστών, μέσα από την ενσωμάτωση στο αστικό, πολιτικό παιχνίδι. Η συμμετοχή στα διάφορα όργανα διαλόγου, συνεργασίας, οι έμμισθες επιτροπές και κρατικές θέσεις, η συμμετοχή στα όργανα αναπαραγωγής αστικών αντιλήψεων εγκλωβίζουν και ενσωματώνουν τις ηγεσίες του συνδικαλιστικού κινήματος.

Ο εργατοπατερισμός και η "επαγγελματικού" τύπου καριέρα της ηγεσίας των συνδικαλιστών (συνδικαλιστές, μάνατζερ, βουλευτές, υπουργοί κλπ), οδηγούν τα συνδικάτα στην πλήρη εξάρτησή τους από το κράτος και τους θεσμούς του.

Παίρνει, λοιπόν, επείγοντα χαρακτήρα το ζήτημα της αυτονομίας και της ταξικής αυτοτέλειας των συνδικάτων ώστε το συνδικαλιστικό κίνημα ν' αλλάξει προσανατολισμό και να αποκτήσει τα χαρακτηριστικά που γέννησαν την αναγκαιότητα ύπαρξής τους. Για το λόγο αυτό, δεν αρκούν μόνο κάποιες καταστατικές αλλαγές τεχνικού χαρακτήρα, αλλά ριζική αλλαγή του ρόλου, της αποστολής και της εσωτερικής λειτουργίας τους.

Όλες οι παραπάνω γενικές διαπιστώσεις, ισχύουν στο έπακρο και για τον προσανατολισμό, λειτουργία και δράση της ΠΟΕ-ΟΤΑ.

ΟΙ ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΟΝ ΚΛΑΔΟ - Η ΣΥΝΘΕΣΗ ΤΟΥ - ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Ο κλάδος, τα τελευταία χρόνια έχει υποστεί σοβαρές αλλαγές στο εσωτερικό του, ως αποτέλεσμα των αναδιαρθρώσεων που προωθούνται συνολικά στο Δημόσιο, με αιχμή την τοπική Αυτοδιοίκηση.

Ως αποτέλεσμα αυτών των αλλαγών, υπάρχει ένα μεγάλο κομμάτι που βιώνει τις νέες εργασιακές σχέσεις (εργαζόμενοι μέσω Δημοτικών Επιχειρήσεων - 8μηνίτες - με συμβάσεις έργου - με 4ήμερα μέσω προγραμμάτων - με ενοικίαση κλπ) και που συνεχώς διογκώνεται, συμπαρασύροντας προς τα κάτω και τη "μονιμότητα".

Παράλληλα, προωθείται η δημιουργία ενός νέου τμήματος υψηλόβαθμων στελεχών (Μάνατζερ - Γεν. Διευθυντές - Διευθυντές) αποκομμένου από το υπόλοιπο τμήμα της χαμηλής υπαλληλίας, με ξεχωριστά προνόμια και αμοιβές.

Παρά την αντικειμενική πραγματικότητα ότι η συνολική εκμετάλλευση όλων διευρύνεται, υπάρχουν μηχανισμοί εκτόνωσης μέσω των νέων κατηγοριοποιήσεων και της απονομής διαφόρων επιδομάτων - υπερωριών κλπ, που δημιουργούν δυσκολίες στην ΕΝΟΤΗΤΑ και την ΚΟΙΝΗ ΠΑΛΗ.

Οι παραπάνω αλλαγές είναι γεγονός, πως επιδρούν και στη διαμόρφωση της συνείδησής μας, δημιουργώντας τεχνητές αντιθέσεις, αφήνοντας στο απυρόβλητο τις αιτίες των προβλημάτων και την πολιτική που τα γεννά.

ΤΟ ΕΛΛΕΙΜΜΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ - Η ΑΝΑΞΙΟΠΙΣΤΙΑ

Στη 10ετία του 90, κυρίως μετά τη μεγάλη απεργία του 92, είναι γεγονός ότι ο κλάδος ζει μια μεγάλη κρίση. Καμία ουσιαστική κινητοποίηση, καμία σύγκρουση με την εφαρμοζόμενη αντεργατική πολιτική. Αξιοποιώντας, ορισμένοι, την ΗΤΤΑ από τη μεγάλη απεργία του 92, καθήλωσαν τον κλάδο. Η λογική του "διαλόγου" και όχι των αγώνων, η λογική "...να τα βρούμε... με το λιγότερο κόστος...χωρίς άσκοπες κινήσεις...", η λογική της συναίνεσης και της αναμονής για "καλύτερες μέρες", απομάκρυνε τους εργαζόμενους από τα σωματεία και την Ομοσπονδία, από κάθε μορφή συλλογικής δράσης και διεκδίκησης.

Οι αλλαγές που προωθήθηκαν στον κλάδο (διεύρυνση Δημοτικών Επιχειρήσεων, Καποδίστριας και νέοι δήμοι, μικτές αναπτυξιακές εταιρίες), μαζί με την απομαζικοποίηση είναι σήμερα το μεγάλο πρόβλημα ΟΛΩΝ ΜΑΣ. Όλα αυτά τα χρόνια, επαναλήφθηκαν φαινόμενα αντιδημοκρατικότητας για έναρξη ή κλείσιμο κινητοποιήσεων από ένα στενό πυρήνα ανθρώπων (προεδρείο ή Ε/Ε), που βάθυνε τα προβλήματα της αξιοπιστίας και που, ορισμένες φορές, πήρε το χαρακτήρα πραξικοπήματος.

Στους εργαζόμενους του κλάδου είναι πεποίθηση πλέον ότι τίποτα δεν αλλάζει. Αυτή η αντίληψη, μαζί με άλλες αιτίες οδηγεί ένα τμήμα των συναδέλφων στην αποστράτευση, στην άρνηση συμμετοχής σε οποιεσδήποτε διεργασίες (κινητοποιήσεις - συγκεντρώσεις - συνελεύσεις κλπ), με αποτέλεσμα να βαθαίνουν τα αδιέξοδα.

ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΑΛΛΑΓΗ

Η χρόνια κρίση στο συνδικαλιστικό κίνημα, οφείλεται κυρίως στον προσανατολισμό του αλλά και στις αναδιρθρώσεις που οξύνουν την πολυδιάσπαση και δυσκολεύουν τη διαμόρφωση κοινής συνείδησης στους εργαζόμενους. Παράλληλα όμως, οφείλεται και στον τύπο συνδικαλισμού που έχει κυριαρχήσει. ***Ένα συνδικαλιστικό κίνημα, συμβιβασμένο - γραφειοκρατικοποιημένο, εργοδοτικό - κυβερνητικό και ιδιαίτερα δημαρχιακό στο χώρο μας, με έντονα στοιχεία κομματικοποίησης και παραταξιοποίησης, που οδηγούν τη μεγάλη πλειοψηφία των συναδέλφων στην αποξένωση από τα συνδικάτα.***

Τα σωματεία σήμερα βρίσκονται στη μέγγενη μεταξύ κυβερνητικό - δημαρχιακού και κομματικοποιημένου συνδικαλισμού, με κύριο στοιχείο την ενσωμάτωσή τους.

Σήμερα το συνδικαλιστικό κίνημα ή θα βαδίζει σ' έναν άλλο δρόμο, ταξικά αυτόνομο - ενωτικό - μαζικό - δημοκρατικό και διεκδικητικό, ή θα συνεχίσει να υπηρετεί τη λογική της ενσωμάτωσης και του συμβιβασμού. ΕΝΔΙΑΜΕΣΟΣ ΡΟΛΟΣ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ.

ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΑΛΛΑΓΗ

Ένα οργανωτικό συνέδριο, βέβαια, δε μπορεί από μόνο του να δώσει λύσεις. **Η προσπάθεια για αλλαγή είναι μια επίπονη διαδικασία μέσα στους εργαζόμενους που θα πάρει χρόνο για τη διαφοροποίηση των συνειδήσεών τους.**

Μπροστά, όμως, στο οργανωτικό συνέδριο της ΠΟΕ - ΟΤΑ, θεωρούμε αναγκαίο να συζητηθούν με τους συναδέλφους, ορισμένοι άξονες που θα βοηθήσουν στο να διαμορφωθεί ένα καλύτερο πλαίσιο στην οργάνωση του κλάδου.

ΑΞΟΝΑΣ 1

Η οργανωτική ενότητα του κλάδου σήμερα, είναι ζήτημα ΑΜΕΣΗΣ προτεραιότητας, η κοινή συνδικαλιστική έκφραση όλων των εργαζόμενων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και τα νομικά της πρόσωπα (Δ. και Ιδ. Δικαίου) σε μια Ομοσπονδία.

Μέλη μας γίνονται όλοι όσοι εργάζονται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, ανεξάρτητα από τον τύπο, είδος σύμβασης, σχέσης εργασίας, τρόπου πρόσληψης και εθνικότητας.

Με την παραπάνω πρόταση διασφαλίζεται η ενιαία έκφραση, η μαζικότητα και η ενότητα όλων των εργαζόμενων, καθώς και η αποτελεσματικότητα στη δράση.

ΑΞΟΝΑΣ 2

Το ζήτημα της διεύρυνσης της δημοκρατίας είναι ένα από τα κομβικά σημεία της σημερινής κατάστασης στο συνδικαλιστικό κίνημα στο χώρο, και απαιτείται να προχωρήσουμε σε βαθιές αλλαγές.

- 1) Οι αποφάσεις για το πρόγραμμα ή το διεκδικητικό πλαίσιο, καθώς και για την έναρξη - κλείσιμο των κινητοποιήσεων (εκτός κάποιων εξαιρέσεων για ζητήματα που ξαφνικά προκύπτουν), παίρνονται από ένα ευρύτερο σώμα που θα ονομάζεται Γενικό Συμβούλιο (ή Συμβούλιο Αντιπροσώπων), και αποτελείται από το Δ. Σ. (σημερινό Γενικό Συμβούλιο) της ΠΟΕ - ΟΤΑ και τους εκπροσώπους των πρωτοβάθμιων σωματείων που μεταφέρουν τις αποφάσεις των γενικών τους συνελεύσεων, με γνήσια αναλογικότητα βάσει των μελών τους. Το νέο αυτό όργανο - σώμα, θα συνέρχεται τουλάχιστον 2 φορές το χρόνο, θα ψηφίζει και θα αποφασίζει.
- 2) Εφαρμογή της απλής αναλογικής σε όλα τα όργανα.
- 3) Κατάργηση της Ε/Ε και αναβάθμιση του σημερινού Γενικού Συμβουλίου, που θα ονομάζεται Διοικητικό Συμβούλιο και θα καθιερωθούν γραμματείες στα πλαίσια του Δ.Σ.
- 4) Το Συνέδριο γίνεται κάθε 2 χρόνια και το Δ/Σ της Ομοσπονδίας 3-4 μήνες πριν την έναρξή του στέλνει εισήγηση, άξονες απολογισμού και προγράμματος που συζητούνται σε ειδικές γενικές συνελεύσεις μέσα σ' ένα 3μηνο. Στις ειδικές αυτές γενικές συνελεύσεις, εκλέγονται και οι αντιπρόσωποι για το Συνέδριο.

- 5) Στο Συνέδριο του κλάδου είναι ανάγκη να εκπροσωπούνται περισσότεροι συνάδελφοι για ν' ανοίγει η συζήτηση και να παίρνονται οι αποφάσεις του Συνεδρίου από περισσότερους συναδέλφους. Η σημερινή εκπροσώπηση ~ 2%, συρρικνώνει την αντιπροσωπευτικότητα και μειώνει κατά πολύ τη σύνθεση του συνεδρίου, αν πάρουμε υπόψη και το ποιοι εκλέγονται από άποψη θέσης στο Διοικητικό Μηχανισμό των ΟΤΑ.
- 6) Καθιέρωση ποσόστωσης σ' όλη τη βαθμίδα των οργάνων της ΠΟΕ-ΟΤΑ για την εκπροσώπηση όλων των κατηγοριών εργαζομένων, ανάλογα με τον αριθμό τους στον κλάδο (ΥΕ16 Καθαριότητα, ΔΕ κλπ).
- 7) Μείωση του εκλογικού μέτρου για την ανάδειξη αντιπροσώπων για το Συνέδριο, ώστε να μπορεί να εκπροσωπηθεί και το μικρότερο σωματείο και η κάθε άποψη.
- 8) Καθιερώνεται το ασυμβίβαστο συμμετοχής στα συνδικαλιστικά όργανα όλης της βαθμίδας για όσους κατέχουν θέσεις γενικών διευθύνσεων και διευθύνσεων.
- 9) Καθιερώνεται το ασυμβίβαστο του μέλους του Δ/Σ της ΠΟΕ-ΟΤΑ με θέση σε οποιοδήποτε κρατικό κυβερνητικό πόστο ή θέση σε οργανισμούς έμμισθη ή άμισθη.
- 10) Καθιερώνεται ο περιορισμός στη συνεχή θητεία των μελών του προεδρείου - της Ε/Ε και του Δ/Σ. Κανείς δε μπορεί να είναι πάνω από τρεις συνεχόμενες θητείες.
- 11) Θεσπίζεται η ανακλητότητα όλων των εκλεγμένων στο ενδιάμεσο από τα τακτικά συνέδρια διάστημα.
- 12) Έκτακτο συνέδριο μπορεί να γίνει όταν το ζητήσει το 1/4 των πρωτοβάθμιων σωματείων με συγκεκριμένο θέμα.
- 13) Απαγορεύεται η οικονομική στήριξη της ΠΟΕ-ΟΤΑ από κρατικούς, κυβερνητικούς οργανισμούς ή όργανα των ΟΤΑ.
- 14) Η συνδρομή αποδίδεται από τα πρωτοβάθμια σωματεία και όχι μέσα από το σύστημα της παρακράτησης. Η οικονομική στήριξη είναι υποχρέωση από το καταστατικό και στηρίζεται στην ειλικρινή δημιουργική σχέση ΠΟΕ-ΟΤΑ και σωματείων.
- 15) Οι απόψεις που κατατίθενται στα όργανα Δ/Σ, γενικές Συνελεύσεις σωματείων, αποφάσεις Δ/Σ σωματείων, γίνονται γνωστές μέσω της εφημερίδας που εκδίδεται.

Συνάδελφοι,

η συνεχιζόμενη κρίση και τα αδιέξοδα στο συνδικαλιστικό κίνημα, αφορούν όλους, δεν έχει εξουσιοδοτηθεί κανείς από μόνος του να τα λύσει. Με συνέπεια λοιπόν, όλοι πρέπει να υπηρετήσουμε αυτόν το στόχο. Μέχρι σήμερα, η Διοίκηση της ΠΟΕ-ΟΤΑ δεν έχει καταφέρει να ανοίξει τη συζήτηση στον κλάδο με πιο οργανωμένο και δημιουργικό τρόπο. Φοβόμαστε πολύ ότι κάποιοι θέλουν να κλείσει η συζήτηση πριν καν ανοίξει και με διαμορφωμένους συσχετισμούς που αντανακλούν τη σημερινή δομή - λειτουργία, να πάμε σ' ένα συνέδριο "κουφών" που ο κάθε αντιπρόσωπος θα στοιχίζεται πίσω από την παράταξη του και θα δίνει το παρόν στις ψηφοφορίες. Ανάγκη ενός τέτοιου συνεδρίου δεν έχει ο κλάδος!

Αυτό που μπορεί να γίνει είναι να προχωρήσουν τα πρωτοβάθμια σωματεία στην οργανωμένη συζήτηση σε Γενικές Συνελεύσεις και με βάση την εμπειρία του χώρου τους αλλά και την ίδια τη λειτουργία της Ομοσπονδίας να καταλήξουν και να προτείνουν τις αλλαγές που θα βοηθήσουν στη **ΕΝΟΤΗΤΑ, τη **μαζικότητα** και τη **δημοκρατική λειτουργία του συνδικαλιστικού κινήματος**.**

Εμείς, σαν Αγωνιστικές Κινήσεις - Συσπειρώσεις στους ΟΤΑ, προσπαθούμε να συμβάλλουμε σ' αυτό το άνοιγμα της συζήτησης καταθέτοντας ορισμένες σκέψεις μας σε όλους τους εργαζόμενους.

Οι παραπάνω σκέψεις - προτάσεις δεν αποτελούν ένα πλαίσιο θέσεων "παράταξης", αλλά τον κεντρικό πυρήνα απόψεων που από πολλούς συναδέλφους έχουν κατά καιρούς κατατεθεί με ανάλογο τρόπο σε συνέδρια, συνελεύσεις ή συγκεντρώσεις της Ομοσπονδίας.

Η ανάγκη για συζήτηση υπάρχει έτσι κι αλλιώς. Ας συμβάλλουμε περισσότεροι πριν το Συνέδριο για να γίνει δυνατή η αλλαγή πορείας στο συνδικαλιστικό κίνημα στο χώρο μας.

Αθήνα, 31/01/2002

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ - ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ στους ΟΤΑ